نگاه

احمدی‌نژاد وام می‌گیرد روحانی می‌پردازد

پرویز بابایی . پژوهشگر اقتصادی

● مجلس اصولگرا با تصویب و ابلاغ «قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقاء نظام مالی کشور» در هفته گذشته که توسط علی لاریجانی به روحانی ابلاغ شد، دولت روحانی را موظف کرده بدهی‌های دولت را که عمدتا توسط احمدی‌نژاد و اصولگرایان ایجاد شده، بپردازد. براساس ماده ۲ این قانون، دولت موظف است حداکثر ظرف مدت شش‌ماه از تاریخ لازم‌الاجراشدن این قانون، بدهی‌های قطعی خود به اشخاص حقیقی و حقوقی، تعاونی و خصوصی را که در چارچوب مقررات مربوطه تا پایان سال ۱۳۹۲ ایجاد شده، با مطالبات قطعی دولت (وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی) از اشخاص مزبور تسویه کند. در پایان دولت اصلاحات، حداکثر بدهی دولت حدود ۲۰ هزار میلیارد تومان بود با خزانه‌ای شامل ۱۴ میلیارد دلار در صندوق ذخیره ارزی و سه‌هزار میلیارد تومان نقدینگی ریالی که پس از هشت سال ۲۰۰ هزارمیلیاردتومان بدهی به‌جا گذاشته شده و به‌این‌ترتیب بار سنگین پرداخت بدهی ۲۰۰ هزار میلیارد تومانی دولت احمدی‌نژاد بر دوش دولت روحانی افتاده است. احمدی‌نژاد، دولتی طلبکار از بانک‌ها را با طلب خالص۲۲ هزارو ۱۱۵میلیارد ریالی، از رئیس دولت اصلاحات تحویل گرفت و در پایان دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش، دولتی را با ۶۴۰هزارو ۲۶۹ میلیارد ریال بدهی تحویل روحانی داد. در پایان دولت اصلاحات و به محض آغاز به کار دولت احمدی‌نژاد در مرداد ۱۳۸۴ ، بدهی دولت به بانک‌ها ۱۴۷هزارو ۲۷۰ میلیارد ریال و سپرده‌های دولت نزد بانک‌ها بیش از ۱۶۹هزارو ۳۸۵ میلیارد ریال بود؛ یعنی سپرده‌های دولت نزد بانک‌ها بیشتر از بدهی‌هایش به بانک‌ها بود و دولت عملا از بانک‌ها طلبکار بود، اما در پایان دولت احمدی‌نژاد در مرداد ۱۳۹۲ وضعیت طور دیگری رقم خورد به نحوی که بدهی دولت به بانک‌ها به ۶۴۰هزارو ۲۶۹ میلیارد ریال رسید درحالی‌که سپرده‌های دولت نزد بانک‌ها به ۱۹۹هزارو ۳۹۴ میلیارد ریال رسیده بود. براین‌اساس در هشت سال دولت احمدی‌نژاد درحالی‌که بدهی دولت به بانک‌ها با رشد ۴۳۵ درصدی، از ۱۴۷هزار و ۲۷۰ به ۶۴۰ هزار و ۲۶۹ میلیارد ریال افزایش داشته، سپرده‌های دولت نزد بانک‌ها کمتر از ۱۸ درصد رشد داشته و دولت طلبکار، به بدهکار بانک‌ها تبدیل شده است.

در دولت روحانی هرچند بدهی دولت به بانک‌ها افزایش داشته، اما سرعت و رشد سپرده‌گذاری دولت نزد بانک‌ها تقریبا دوبرابر وام‌گیری از بانک‌ها بوده است. در دولت روحانی و در مدت ۱۸ ماه از آغاز به کار دولت، بدهی‌های بانکی دولت با رشد ۴۹درصدی از ۶۴۰ هزارو ۲۶۹ میلیارد ریال در پایان مرداد۹۲ ، به ۹۵۵هزار و ۵۶۹ میلیارد ریال در پایان بهمن ۹۳ رسیده، درحالی‌که سپرده‌های دولت نزد بانک‌ها با رشد ۹۱ درصدی از ۱۹۹هزارو ۳۹۴ میلیارد ریال به ۳۸۱هزارو ۲۲۱ میلیارد ریال رسیده و عملا سپرده‌گذاری دولت نزد بانک‌ها تقریبا دوبرابر وام‌گیری‌اش بوده است و هرچند دولت توانسته روند سپرده‌گذاری‌اش نزد بانک‌ها را دوبرابر کند، اما با توجه به حجم سنگین بدهی‌هایش به بانک‌ها، حتی با کندشدن سرعت وام‌گیری از بانک‌ها، باز هم بدهی سنگینی به بانک‌ها دارد که این بدهی در حد معوقات وصول‌نشده بانکی است. البته احمدی‌نژاد و مجلس اصولگرا، زرنگی‌های دیگری هم داشته‌اند، خصوصا در برنامه پنجم توسعه و با تصویب ماده ۸۰ و تعیین معافیت ۵۰ تا ۹۰درصدی حق بیمه سهم کارفرما، از سال ۹۰ تا ۹۴، با پول دولت روحانی، شغل ایجاد کردند و پای خودشان نوشتند. بر اساس ماده ۸۰ قانون برنامه پنجم توسعه، کارفرمایان کارگاه‌ها و مؤسسات مشمول این آیین‌نامه پس از اعلام نیاز و جذب نیروی کار جدید، از سال اول تا پنجم، دو تا ۱۰ درصد حق بیمه قانونی را می‌پرداختند و پرداخت مابقی حق بیمه، برعهده دولت بود و طبیعی است که دولت احمدی‌نژاد یک ریال هم در این حوزه به تأمین‌اجتماعی پرداخت نکرد درحالی‌که بیش از ۲۵۰ هزار نفر در دوره احمدی‌نژاد از این معافیت استفاده کردند، اما دولت سهم تقبل‌شده را پرداخت نکرد و بدهی‌هایش به تأمین‌اجتماعی بر اساس روایت‌های مختلف به حدود ۹۰ هزار میلیاردتومان رسیده است.

خبر

تولید نخستین بنزین گیاهی جهان

● **ایسنا:** شرکت آلمانی Audi که چندی پیش نخستین سوخت دیزلی دنیا از دی‌اکسیدکربن و آب را تولید کرد، به‌تازگی اولین سوخت مصنوعی پاک و عاری از بنزین تولیدشده از گیاهان را نیز ارائه داد. این سوخت، درواقع، توسط شرکت فرانسوی شریک «آئودی» به نام «انرژی‌های زیستی جهانی»، تولید شده است. این شرکت فرانسوی اواخر سال ۲۰۱۴، واحد تخمیری را برای اجرای برنامه پیشگامانه تولید گازی از قندهای زیست‌توده تجدیدپذیر مانند گلوکز مشتق‌شده از ذرت احداث کرد.

رانت نفتی سرمایه‌گذاران ایرانی خارج از کشور

ادامه از صفحه۵

اکنون از دولت‌مردان نقد می‌شود اما هیچ توجهی به این نقدها صورت نمی‌گیرد. وقتی چنین اتفاقی می‌افتد، چه باید کرد؟

با این مسائل مشخص است که دیگر اعتماد بین مردم از بین می‌رود. سخنگوی دولت را باید آن‌قدر به چالش کشید تا جوابگو شود. دولت به دنبال استفاده از روش‌های ساده است. دنبال دردسر و کارهای سخت و اصلاح ساختار به معنای واقعی نیست. دنبال این است که مورد هجوم عمومی قرار نگیرد. باید با مردم بحث و جدل و گفت‌وگو و مسائل را حل کرد. اینکه مدام نگران باشید که چه اتفاقی می‌افتد، فرصت‌ها از دست می‌رود. بنابراین به نظرم دولت اصلا اراده‌ای برای تغییر ندارد. اساس کارشان این است که اگر با ۱+۵ به نتیجه برسیم، بقیه مسائل به نتیجه می‌رسد، اما این‌چنین نیست. اصلاح سیاسی و اقتصادی باید در کنار هم به نتیجه برسد وگرنه شکست خواهیم خورد.

بسیاری از اقتصاددانان تأکید دارند اقتصاد ایران فارغ از رنگ‌وبوی نفتی، ساختار غلطی است که نیازمند اصلاح است. شما نیز بر این عقیده هستید؟

همین‌طور است. هرچقدر پول به این ساختار اقتصادی تزریق شود، تنها منجر به هزینه بیشتر بدون تغییرات اساسی در اقتصاد خواهد شد. «عدو شود سبب خیر اگر خدا خواهد» شاید دشمن با بلوکه‌کردن پول‌های ایران باعث شده مقداری پس‌انداز داشته باشیم. به نظر می‌رسد الان برنامه پساتحریم نداریم. فرض کنید تحریم‌ها برداشته شد چه‌کار خواهیم کرد؟ قرار است چه سیاست‌هایی پیش گرفته شود؟ آیا باز هم نفت زیر بغل تولید، صنعت، کشاورزی یا خدمات را خواهد گرفت؟

اگر توافق جامع در سطح بین‌الملل رخ دهد، اتفاق خوبی است، اما به این معنی نیست که تمامی مشکلات ما در گرو حل اختلافات در سطح بین‌المللی است. ما در کشور دچار مشکلات درونی هستیم که باید با تدبیر و سیاست درست حل شود، در غیراین‌صورت اگر تمام دارایی‌ها دنیا را هم داشته باشیم، به دلیل اتخاذ سیاست‌های غلط، آنها را هم به شیوه نادرست خرج خواهیم کرد.

یعنی پیش‌بینی شما این است که احتمال ورشکستگی بنگاه‌های اقتصادی بعد از تحریم وجود دارد؟

در شهرک‌های صنعتی بخش عمده‌ای از واحدها غیرفعال هستند. اگر قرار شود سرمایه‌گذاری غیرمزیتی و غیرتخصصی داشته باشید، اتفاقی مشابه همه واحدهای امروز می‌افتد. اگر واحدها از لحاظ اقتصادی جوابگو هستند، چرا با تمام ظرفیت کار نمی‌کنند؟ اگر خوب هستند، چرا در شیفت دوم و سوم کار نمی‌کنند، ماشین‌آلات که خسته نمی‌شوند. مشخص است تولید قدرت رقابت و حضور در صحنه بین‌المللی وجود ندارد. بنابراین اگر منابعی هم در اختیار قرار گیرد، خارج از شبکه موجود براساس مزیت‌ها باید اقدام شود تا بتوانیم از آن بهره بگیریم.

بخش خصوصی به مشکلات تولید در کشور اذعان دارد و معتقد است در مورد یارانه هم نمی‌توان حسابی باز کرد. بنابراین به همکارانشان پیشنهاد می‌کنند بعد از تحریم با شرکای خارجی همکاری کنند. به نظر شما این راهکار خوبی است که به دنبال شرکای خارجی باشیم؟

الان یک ترکیب اجتماعی وجود دارد. بازار سرمایه سیال است و از کشورهای مختلف به کشورهای دیگر سرمایه می‌رود. کار مدیریتی و کارگری هم همین‌طور است. کالا در کشورهای مختلف قابل گردش است. بنابراین با شریک خارجی کارکردن به عنوان یک عیب یا مزیت شناخته نمی‌شود. این تصمیم از طرف افراد براساس نیازشان اتخاذ می‌شود. دولت باید نظارت کند که امنیت ملی مخدوش نشود. در سایر زمینه‌ها باید امکانی فراهم شود که منابع مختلفی که در جهان وجود دارد، بتواند به سمت کشور جذب شده و مورد استفاده قرار گیرد. در حال حاضر در زمینه ترانزیت چه فعالیتی داریم؟ چقدر اشتغال در این زمینه داریم؟ یکی از مزیت‌هایمان همین است. بنادر ما چقدر در این ارتباط جوابگو هستند؟ حتی توزیع کالا در بنادرمان را نمی‌توانیم به‌درستی انجام دهیم که این مسئله به دلیل ضعف مدیریت است. مدت‌ها ظرفیت بندر امام‌خمینی خالی می‌ماند در حالی که در یک بندر دیگر کالاها در صف می‌ماندند، یعنی تقسیم کار را نمی‌توانیم درست انجام دهیم. چقدر از ترانزیت درآمد داریم؟ کشوری مانند سنگاپور میوه یا ابزار تولیدی ندارد، کشاورزی و صنعت ندارد، اما درآمد سرانه‌اش بیش از ۴۲هزار دلار است. هر وقت در مورد اشتغال با ما صحبت می‌کنند، فکرمان به مزرعه و کارخانجات می‌رود در حالی که اشتغال همه فرصت‌ها را دربر می‌گیرد. در کشورمان به کارآفرینی به معنای شناخت فرصت‌های ناشناخته نیاز داریم. کارآفرینی این نیست که یک نفر ۲۰ فرصت شغلی ایجاد کند یا مزرعه داشته باشد. کارآفرین کسی است که فرصت‌های ناشناخته را می‌شناسد و آن را به زمینه‌ای برای سود و کار و درآمد تبدیل می‌کند.

خیلی از تجار روی بحث ترانزیت مانور می‌دهند، اما چرا جزء بحث‌های اصلی قرار نمی‌گیرد؟ در حالی که می‌توانیم به‌نوعی نفت را کنار گذاشته و با برنامه‌ریزی درست از ترانزیت سود ببریم، چون می‌توانیم شرق و غرب و شمال و جنوب را به هم متصل کنیم. این اتفاق به روابط سیاسی و بین‌الملل و اینکه چطور با دیگران رفتار می‌کنیم، برمی‌گردد. جایگزین‌هایی برای درآمد نفت پیش‌بینی شده، اما اراده‌ای برای اینکه این مسائل را به نتیجه برساند، وجود ندارد، مثلا در کل دنیا یک تخت‌جمشید بیشتر وجود ندارد. الان در آکروپولیس در یونان بروید و ببینید چقدر هتلدار، کافه‌چی، راننده تاکسی، اسباب‌بازی‌فروش و... وجود دارد. درواقع به واسطه یک بنای تاریخی تعداد زیادی شغل ایجاد شده است. حال تخت‌جمشید را هم ببینید، در آنجا چه درآمدی وجود دارد؟ در همه زمینه‌ها به مزیت‌ها بی‌توجه بوده‌ایم. نفت بوده، فروخته و خورده‌ایم، همین. خوب که دقت کنید، ما دنبال تولید و درآمد نبوده‌ایم. ذخایری زیر پایمان بوده و مثل تنبل‌ها آن را فروخته و به مصرف رسانده‌ایم.

عکس: رئوفه رستمی، شرق

نگاهی به بخش مسکن داشته باشیم. در این زمینه از سوی کارشناسان بخش مسکن هشدارهایی داده می‌شود که فقر آن‌قدر در حاشیه‌های شهر گسترده شده و محله‌هایی ایجاد شده که حتی می‌تواند برای امنیت کشور خطر داشته باشد. چون افرادی که آنجا هستند فارغ از بحث بی‌اعتمادی به دولت، بزه و فحشا را گسترش می‌دهند و این اتفاق آن‌قدر گسترده است که می‌تواند آسیب‌زا باشد. گفته می‌شود بخش مسکن یکی از بخش‌های مهم این بافت‌هاست. برای این مسئله، طرح مسکن اجتماعی مطرح شده و مسکن مهر هم همچنان دچار تعلل است و گلایه‌های شدیدی از وزیر مسکن، راه و شهرسازی شده است. وضعیت مسکن را در کشور چطور می‌بینید و به نظر شما برنامه‌های دولت منطقی است یا خیر؟

به نظرم در رابطه با ساخت مسکن مهر و سهم مسکن در کلمه اقتصاد باید بازنگری و دقت بیشتری انجام می‌شد. به این معنا که چه بخشی از مجموع درآمدهایی که در یک کشور حاصل می‌شود، سهم مسکن است؟ از مجموع درآمد یک خانوار چه بخشی برای مسکن و آموزش و تفریح و... هزینه می‌شود؟ سهم مسکن در مجموع درآمدهای خانوار و جامعه، نباید غیرمتعارف و غیرمنطقی باشد. دوم، این سهم نباید دستوری باشد که بگوییم ما دستور می‌دهیم، این‌طور هزینه شود. باید براساس نیازهای واقعی تنظیم شود. سوم اینکه حال که قرار است چنین کاری را انجام دهیم تعصب و لجاجت نداریم. برای انجام هر کاری اول باید زمینه‌ها و زیرساخت‌ها را آماده کنیم. در مسئله مسکن مهر به مسئله آب، آسانسور و برق و به پراکندگی اجتماعی کمتر توجه شده. الان بخشی از واحدهایی که در مسکن مهر هست را افرادی به نام خودشان یا افراد دیگر خریداری کرده و الان منتظرند تا با گران‌شدن مسکن بفروشند. بخشی که در این زمینه هزینه کرده‌اند، باید بخش منطقی و درستی می‌بود، اما تعداد واحدهایی که در کشور خالی هستند، ساخته شده و اجاره داده نشده و فروخته هم نشده‌اند چقدر است؟ هزینه‌هایی که برای ساخت این مسکن‌ها شده، چقدر است؟ خواب این سرمایه چقدر است و زیانی دارد یا نه؟ اگر زیانی دارد صاحب این سرمایه قرار است بعدها کجا این زیان را جبران کند؟ درحقیقت اگر اجازه دهیم بازار به شکل طبیعی براساس نیازهای جامعه حرکت کند و ساخت و سازش را انجام دهد، شاید بهتر بتوانیم نتیجه بگیریم تا اینکه کاری را به این شکل انجام می‌دهیم و مکانیسم‌هایش را در نظر نگیریم. درحال‌حاضر افرادی وجود دارند که فاقد مسکن هستند و نتوانسته‌اند در مسکن مهر ثبت‌نام کنند از طرف دیگر افرادی هم هستند که صاحب خانه هستند و چند واحد مسکن مهر هم دارند، یعنی نوع سازوکاری که انتخاب شد، سازوکاری نیست که به همه پاسخ دهد و سازوکاری هم نیست که از نظر فنی و مهندسی پاسخ‌گو باشد، مثلا هنگامی‌که منازلی ساخته می‌شود واحدهایی که باید استحکام مسکن را ارزیابی کنند، باید جوابگو باشند که این مسکن‌ها جوابگوی چند ریشتر زلزله هستند. آیا فقط یک حرکت نمایشی بوده یا حرکتی جدی است. یا واحدهایی که ساخته می‌شوند، الگوی ساخت و مصرفشان چیست؟ این ساخت‌وسازها بر چه اساسی صورت می‌گیرند؟

قاعدتا دولت باید وارد بخشی از بحث مسکن شود. چون وظیفه تأمین مسکن برای اقشار کم‌درآمد برعهده دولت‌هاست.

بخشی که مدنظر شماست، بخش‌هایی هستند که باید تعاونی‌ها وارد آن شوند، مثل تعاونی‌های کارمندان و شاغلان و کارگران. بخشی که به طبقات ضعیف‌تر مربوط است، کمیته امداد و بهزیستی می‌توانند وارد شود و تأمین سرمایه کرده و واحدها را در اختیار این افراد قرار دهند و به صورت وام یا موارد دیگر این واحدها را منتقل کنند. این اتفاقات می‌توانست بیفتد اما نیفتاده است. مسکن اجتماعی هم درواقع اجاره به شرط تملیک است. الان تعداد زیادی واحد خالی وجود دارد. این موارد در اقتصاد چه جایگاهی دارند؟ تکلیف این سرمایه‌ها چیست؟ آیا اینها واحدهای اقتصادی بعدی را حبابی نمی‌کند؟ وقتی حساب‌وکتاب می‌کنیم باید اینها را هم در نظر بگیریم.

به نظر شما آقای روحانی (که اقتصاددان نیستند و قطعا نظر اقتصاددانان را می‌شنوند) در جریان تمام مسائل هستند یا این مشاوران تنها دیدگاه خود را تحمیل می‌کنند بدون اینکه اجازه دهند اقتصاددان‌های دگراندیش وارد شده و به رئیس دولت مشورت دهند؟ می‌دانیم که مشاوران اقتصادی دولت، همگی پیرو اقتصاد آزاد هستند.

اصولا اقتصاد متمرکز به آن معنا الان دیگر تعریف نمی‌شود. اقتصاد سوسیالیستی و دولت‌گرا در دنیا کمتر وجود دارد. بنابراین می‌شود گفت اقتصاددانان جهان اکنون اغلب به‌عنوان کسانی که به اقتصاد آزاد توجه دارند، شناخته می‌شوند، اما متأسفانه مشاوران دولت، اغلب به اقتصاد ناقص بازار توجه دارند. باید توجه شود که اصولا دو نوع سرمایه‌داری داریم؛ سرمایه‌داری اهلی و وحشی. سرمایه‌داری اهلی می‌خواهد از انسان‌ها و نیروی انسانی استفاده کرده و سود ببرد، اما برای اینکه سود خوب ببرد، سعی می‌کند نیروی انسانی سالم بماند. تغذیه خوب و آرامش خاطر داشته باشد، خوب از این نیرو نگهداری می‌کند تا خوب استفاده کند. سرمایه‌داری وحشی به این مسائل کاری ندارد و بی‌توجه به سلامت نیروهای انسانی تا جایی که امکان داشته باشد، از آنها بهره می‌برد و معتقد است بعد که خراب شد، از یکی دیگر استفاده می‌کنم. سرمایه‌داری اهلی‌ای که در غرب وجود دارد به مقرری بیکاری و آموزش توجه می‌کند که ما اینجا نداریم. در نگاهی که امروز در سرمایه‌داری داریم خیلی کاستی‌ها وجود دارد، اما متأسفانه اینها بخش‌هایی را که به امنیت جامعه و رفاه مردم مربوط است، کاملا کنار گذاشته‌اند.

خبر

رئیس اتحادیه تعاونی‌های مسافری:

افزایش قیمت سوخت مسلما روی قیمت بلیت اتوبوس اثرگذار است

● **تسنیم:** رئیس اتحادیه تعاونی‌های مسافری با بیان اینکه مسلما افزایش قیمت سوخت روی قیمت بلیت تأثیرگذار خواهد بود، از بررسی کارشناسان این اتحادیه درباره میزان اثرگذاری اقدام اخیر دولت روی قیمت‌ها خبر داد. احمدرضا عامری اظهار کرد: گازوئیل یکی از اقلام مصرفی ماست و مسلما هر افزایش قیمت سوختی روی سایر قیمت‌ها تأثیر می‌گذارد. وی در پاسخ به این پرسش که آیا درخواست تعدیل قیمت بلیت با سازمان راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای مطرح شده یا خیر، تصریح کرد: کارشناسان اتحادیه تعاونی مسافری در حال بحث و بررسی در این رابطه -افزایش قیمت سوخت- هستند تا میزان تأثیرگذاری آن روی هزینه‌های حمل‌ونقل مشخص شود. وی با تأکید بر اینکه هنوز در این رابطه تصمیم قطعی نگرفته‌ایم، بیان کرد: قیمت اقلام مصرفی افزایش یافته و در سال ۹۴ سیر صعودی داشته است. تجربه نشان داده وقتی قیمت سوخت افزایش می‌یابد روی همه‌چیز تأثیر می‌گذارد. به گزارش تسنیم، از ساعت صفر چهارشنبه هر لیتر گازوئیل با قیمت ۳۰۰ تومان عرضه خواهد شد.

دبیر اتحادیه مالکان کشتی خبر داد

افزایش قیمت تمام‌شده حمل‌ونقل با افزایش قیمت سوخت

● **تسنیم:** دبیر اتحادیه مالکان کشتی با اشاره به تأثیر افزایش قیمت سوخت بر قیمت تمام‌شده حمل‌ونقل دریایی گفت: با دبیرخانه شورای‌عالی مناطق آزاد مکاتباتی انجام شده و به‌دنبال این هستیم معافیت مالیاتی مالکان کشتی‌های عضو اتحادیه را عملیاتی کنیم. حسن تیمورتاش در جمع خبرنگاران اظهار کرد: با افزایش قیمت سوخت، هزینه‌های تمام‌شده حمل‌ونقل دریایی افزایش می‌یابد. وی تصریح کرد: ۶۰ درصد هزینه‌های حمل‌ونقل دریایی مربوط به سوخت است و با نوسانات قیمتی آن هزینه‌های تمام‌شده حمل کالا نیز افزایش می‌یابد. وی با بیان اینکه نمی‌توانیم قیمت سوخت را افزایش دهیم اما هزینه‌های حمل کالا افزایش نیابد، بیان کرد: با توجه به شرایط تحریم‌ها مالکان کشتی‌ها بسیاری از درآمدهای خود را از دست داده‌اند و برای حمل بار در بنادر مدت زیادی نیز منتظر می‌مانند. وی ادامه داد: بحث سوخت برای مالکان کشتی از اهمیت بسیاری برخوردار است و با افزایش قیمت سوخت، هزینه‌های تمام‌شده نیز تحت‌تأثیر قرار می‌گیرد. دبیر اتحادیه مالکان کشتی معافیت مالیاتی و کاهش هزینه‌های بیمه‌ای را از انتظارات مالکان برشمرد و گفت: با برگزاری جلسات مختلف با شرکت‌های بیمه‌ای به‌دنبال کاهش هزینه‌های بیمه شناورها هستیم اما با این حال در صددیم کشتی‌هایی که در مناطق آزاد به ثبت می‌رسند مانند فعالیت‌های تجاری از پرداخت مالیات معاف شوند. تیمورتاش ادامه داد: به همین منظور با دبیرخانه شورای‌عالی مناطق آزاد مکاتباتی انجام شده و به‌دنبال معافیت مالیاتی مالکان کشتی‌های عضو اتحادیه هستیم.

رئیس اتاق بازرگانی تهران:

مصوبه شورای پول و اعتبار را دور می‌زنند

فارس: رئیس اتاق بازرگانی تهران گفت: اقتصاد ایران همچنان بانک‌محور است و دخالت دستوری دولت در بازار پول مشکل‌ساز شده است و بخش‌نامه اخیر شورای پول و اعتبار برای تعیین نرخ سود بانکی یک روز هم اجرا نشد. مسعود خوانساری، صبح دیروز در دومین جلسه هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران، اظهار کرد: طبق بررسی‌های انجام‌شده از سوی اتاق بازرگانی تهران، رشد اقتصادی کشور در سه فصل نخست سال ۹۳ به ۳،۶ درصد رسید؛ مبنای این محاسبه برپایه مقاطع فصلی بود و با توجه به اینکه در سال ۹۲ رشد اقتصاد نزدیک به صفر شد، روند حرکت اقتصادی در این سال مثبت ارزیابی می‌شود. وی با اشاره به اینکه در سال ۹۴ اگر قرار باشد کمی نرخ رشد اقتصادی را تجربه کنیم، سال بسیار سختی را خواهیم داشت، افزود: با توجه به کاهش قیمت جهانی نفت و در کنار آن افزایش هزینه‌های دولت، رشد ۳،۶ درصدی در سال ۹۴ مشکل‌زاست، از سوی دیگر مطابق گزارش بانک مرکزی، پایه پولی کشور در پایان سال ۹۳، به ۱۳۱ هزار میلیارد تومان رسیده است که ۱۴ درصد نسبت‌به رقم مشابه سال قبل از آن رشد نشان می‌دهد. وی ادامه داد: ضریب فزاینده پولی هم با ۱۵،۴ درصد رشد، به عدد شش رسیده است، درحالی‌که در اکثر کشورهای توسعه‌یافته این رقم به‌طور متوسط بالای ۱۰ است و هرقدر از این عدد فعلی بیشتر شود، نشان می‌دهد دولت به‌خوبی توانسته است افزایش پایه پولی را کنترل کند. رئیس اتاق بازرگانی تهران همچنین درباره افزایش درآمدهای مالیاتی، گفت: اگرچه مالیات بر ارزش‌افزوده بالا رفته است، اما تا سازوکار مشخصی برای اخذ مالیات و افزایش درآمد مالیاتی نداشته باشیم، هرچقدر مالیات افزایش یابد عمدتا بنگاه‌های شفاف و آنهایی که عملکرد اقتصادی شفاف دارند، زیان می‌بینند، این در حالی است که بخش زیادی از اقتصاد کشور غیرشفاف است. خوانساری همچنین درباره بازار پول و سرمایه و منابع مالی کشور، گفت: طبق گزارش دریافتی، سهم بازار پول در منابع مالی کشور در سال ۹۳ به ۸۲،۲ درصد، سهم بازار سرمایه به ۷،۶ درصد و سهم سرمایه‌گذاری خارجی به ۳،۲ درصد رسیده است که نشان می‌دهد اقتصاد ما همچنان بانک‌محور است. رئیس اتاق بازرگانی تهران با ذکر مثالی از برخورد بانک‌ها درباره تسهیلات‌دهی به مشتریان گفت: به‌عنوان نمونه، اخیرا به من اعلام کرده‌اند، به افرادی که برای تمدید تسهیلات بانکی به بانک مراجعه می‌کنند، گفته شده است ۱۲ درصد از تسهیلات را باید با نرخ سود ۲۰ درصد دوباره سپرده‌گذاری کنند و مابقی را به نرخ ۲۷ درصد دوباره بپردازند. خوانساری تصریح کرد: نرخ ۲۰ تا ۲۱ درصدی که برای تسهیلات درنظرگرفته شده است، سبب می‌شود فقط کسانی که با سیستم بانکی رابطه دارند، بتوانند از این تسهیلات استفاده کنند.

وی درباره آزادسازی قیمت بنزین نیز گفت: این کار راه مناسبی بود، اگرچه با قیمت‌های بازار آزاد فاصله دارد. اما نرخ گازوئیل که فقط ۵۰ تومان افزایش یافته است، همچنان زمینه را برای قاچاق فراهم می‌کند، چراکه اکنون روزانه هفت تا ۱۰ میلیون لیتر گازوئیل قاچاق می‌شود.

نوبت دوم

آگهی خرید و تملک اراضی

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان قزوین(سهامی خاص)

شرکت گاز استان قزوین در نظر دارد جهت احداث ایستگاه TBS روستای صادق آباد، واقع در بخش آبگرم، با استفاده از اختیارات حاصله از مفاد لایحه قانونی نحوه خرید و تملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه های عمومی، عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۳۵۸/۱۱/۱۷ شورای محترم انقلاب، و سایر مقررات مرتبط، قصد تصرف و تملک قانونی یک قطعه زمین به ابعاد ۱۲×۹ مترمربع جمعا به مساحت ۱۰۸ مترمربع طبق نقشه / کروکی ذیل را دارد.

به همین منظور به کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی مدعی حق / مالکیت ابلاغ می گردد جهت کسب اطلاع و رفع هرگونه ابهام با همراه داشتن اصل سندمالکیت ظرف مدت ۱۵ روز از تاریخ انتشار اولین آگهی به دفتر حقوقی این شرکت واقع در قزوین، خیابان نواب شمالی، مجتمع ادارات، جنب دانشگاه آزاد اسلامی، ساختمان مرکزی شرکت گاز استان قزوین، طبقه سوم، امور حقوقی، مراجعه نمایید بدیهی است در صورت استنکاف از واگذاری و نیز عدم مراجعه در مهلت مقرر، برابر قوانین ومقررات اقدام خواهد شد.
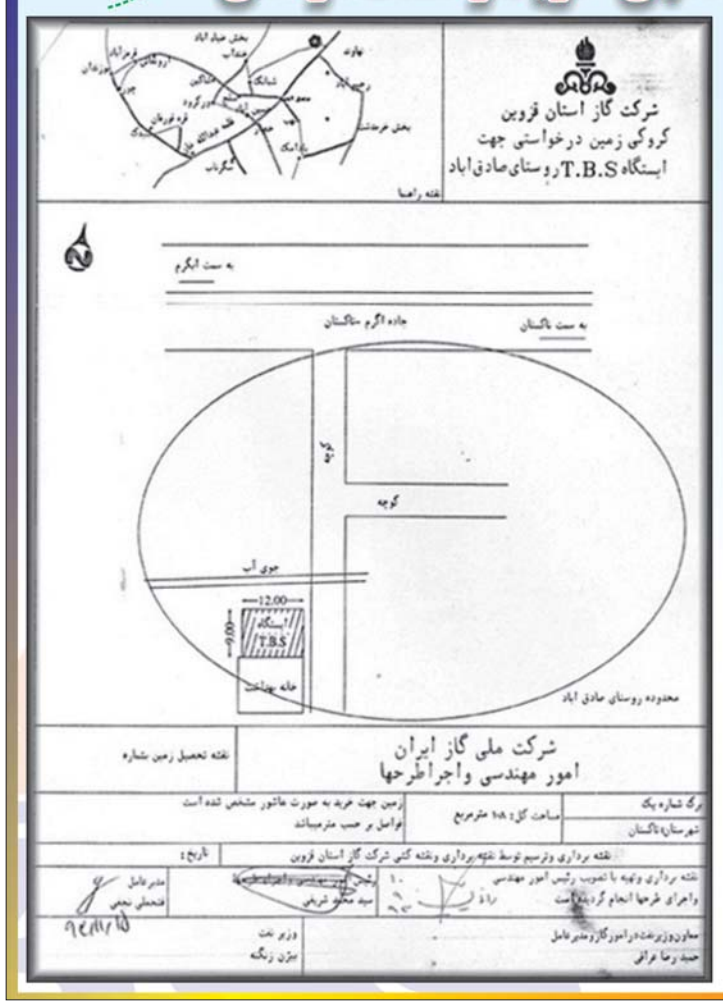
روابط عمومی شرکت گاز استان قزوین